ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (ΠΕΜΠΤΟ ΤΜΗΜΑ)
ΤΗΣ 27ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Srl Bensider και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Χάλυβας — πιστοποιητικό παραγωγής και συνοδευτικό έγγραφο»

Υπόθεση 50/84

Περίληψη

1. Προσφυγή ακυρώσεως — Άσκηση προσφυγής από εταιρία υπό ίδρυση κατά γενικής αποφάσεως ΕΚΑΧ — Ικανότητα να είναι διάδικος — Προϋποθέσεις — Νομική προσωπικότητα — Κρίνεται κατά το εθνικό δίκαιο

(Συνθήκη ΕΚΑΧ, άρθρο 33, δεύτερη παράγραφος)

2. Διαδικασία — Παραδεκτό των προσφυγών — Κρίνεται σύμφωνα με την κατάσταση που υφίσταται κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου — Θεραπεία ελλείψεως — Προϋποθέσεις

1. Για να μπορέσει να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά γενικής αποφάσεως ως επιχείρηση κατά την έννοια του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, μια επιχείρηση υπό ίδρυση πρέπει να έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, προϋπόθεση της οποίας η συνδρομή πρέπει απαραιτήτως να αποδεικνύεται κατά το εθνικό δίκαιο.

2. Το παραδεκτό προσφυγής κρίνεται σύμφωνα με την κατάσταση που υφίσταται κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου. Αν, κατά το χρονικό αυτό σημείο, δεν συγκεντρώνονται οι προϋποθέσεις ασκήσεως προσφυγής, αυτή είναι απαράδεκτη, υπό την επιφύλαξη της συμπληρώσεώς τους εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

Στην υπόθεση 50/84,

Srl Bensider, Roveredo in Piano (Ιταλία),

SA Siprotole, Neupre (Βέλγιο),

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

SA VIELLEVOYE-INTERTOL, Alleur (Βέλγιο),

SPRL HAIDON ET HUBIN, Tihange-lez-Huy (Βέλγιο),

JEAN MORSA, Embourg-Chaudfontaine (Βέλγιο),

SOCIÉTÉ COOPÉRATIVE DY METAL, Βρυξέλλες,

SA CHARLEMETAL, Βρυξέλλες,

εκπροσωπούμενοι από τον René Swennen, δικηγόρο Λιέγης, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jean Wagener, δικηγόρο, 10 A, boulevard de la Foire,

προσφεύγοντες,

κατά

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο E. Lasnet, με αντίκλητο στο Λουξεμβούγο τον Manfred Beschel, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο, στο παρόν στάδιο της διαδικασίας, το παραδεκτό της προσφυγής την οποία άσκησαν οι προσφεύγοντες δυνάμει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους O. Due, πρόεδρο τμήματος, K. Κακούρη, U. Everling, Y. Galmot και R. Joliet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: D. Louterman, υπάλληλος διοικήσεως

εκδίδει την ακόλουθη

3992

ΑΠΟΦΑΣΗ

Περιστατικά

Τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως, η εξέλιξη της διαδικασίας, τα αιτήματα, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων συνοψίζονται ως εξής:

I — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

1. Με δικόγραφο, το οποίο κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Φεβρουαρίου 1984, έξι βελγικές και μία ιταλική επιχείρηση (η Srl Bensider) — όλες έμποροι χάλυβα — ζήτησαν την ακύρωση της γενικής αποφάσεως 3717/83/ΕΧΑΧ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983, για την καθιέρωση, για τις επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα και τους εμπόρους χάλυβα, πιστοποιητικού παραγωγής και συνοδευτικού εγγράφου των παραδόσεων ορισμένων προϊόντων (ΕΕ L 373, σ. 9). Η απόφαση αυτή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 31 Δεκεμβρίου 1983.

2. Με αίτηση που υπέβαλαν στο Δικαστήριο στις 8 Μαρτίου 1984, οι προσφεύγουσες ζήτησαν επίσης την αναστολή της εκτελέσεως της επίδικης αποφάσεως. Με Διάταξη της 23ης Μαΐου 1984, ο πρόεδρος του Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση αυτή.

3. Η Srl Bensider συστήθηκε με συμβολαιογραφική πράξη στις 9 Φεβρουαρίου 1984, εγγράφηκε όμως στο εμπορικό μητρώο του Tribunale του Pordenone μόλις στις 13 Μαρτίου 1984. Κατά τη γενική της συνέλευση της 4ης Απριλίου 1984, η εταιρία ενέκρινε «όλες τις πράξεις που κατάρτισε ο μοναδικός διαχειριστής προ της ημερομηνίας εγκρίσως και εγγραφής στο μητρώο εταιριών του Tribunale του Pordenone, περιλαμβανομένης ιδίως της αποφάσεως που έλαβε η εταιρία να προσφύγει στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο του Λουξεμβούργου με δικόγραφο, το οποίο κατέθεσε ήδη στις 25 Φεβρουαρίου 1984, ζητώντας την ακύρωση της αποφάσεως 3717/83/ΕΚΑΧ... [και αποφάσισε] να αναλάβει την ευθύνη όλων των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις πράξεις τις οποίες υπέγραψε ο μοναδικός διαχειριστής, εγκρίνοντας και επικυρώνοντάς τες στο σύνολό τους».

4. Με αίτηση της 27ης Μαρτίου 1984, την οποία υπέβαλε δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου. Η ένσταση αυτή στηρίζεται, όσον αφορά μεν τις έξι βελγικές επιχειρήσεις, στην εκπρόθεσμη άσκηση της προσφυγής, όσον αφορά δε τη Srl Bensider, στον ισχυρισμό ότι η επιχείρηση αυτή δεν είχε αποκτήσει εγκαίρως την ικανότητα να είναι διάδικος. Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή απαράδεκτη·

— να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

5. Οι προσφεύγουσες εταιρίες, και ιδίως η Srl Bensider, κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί της ενστάσεως απαραδέκτου στις 4 Μαΐου 1984. Με το υπόμνημα απαντήσεώς τους, οι προσφεύγουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή τους παραδεκτή·

— να καλέσει την Επιτροπή να υποβάλλει τις παρατηρήσεις της επί της ουσίας.

6. Με Διάταξη της 20ής Ιουνίου 1984, το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την υπό κρίση υπόθεση στο πέμπτο τμήμα για την εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής.

7. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετά από ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία επί της ενστάσεως απαραδέκτου χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.

II — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων επί του παραδεκτού της προσφυγής

1. Η *Επιτροπή* φρονεί ότι η προσφυγή που άσκησαν οι έξι προσφεύγουσες που έχουν την έδρα τους στο Βέλγιο είναι απαράδεκτη, διότι κατατέθηκε εκπροθέσμως.

2. Η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, την οποία ορίζει το άρθρο 33, τρίτη παράγραφος, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της ΕΚΑΧ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 80 και 81 του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου και το άρθρο 1 του παραρτήματος ΙΙ του ίδιου κανονισμού, έληξε στην υπό κρίση περίπτωση, για τις έξι βελγικές προσφεύγουσες, στις 17 Φεβρουαρίου 1984.

3. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι το Δικαστήριο έχει τονίσει με τη νομολογία του τον αυστηρού δικαίου χαρακτήρα της εν λόγω προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής. Αναφέρεται σχετικώς στην απόφαση που εκδόθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1984 επί της υποθέσεως 284/82, Acciaierie e Ferriere Busseni SpA κατά Επιτροπής (Συλλογή 1984, σ. 557). Φρονεί επομένως ότι για τις έξι αυτές προσφεύγουσες η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

4. Όσον αφορά τη Srl Bensider, η Επιτροπή θεωρεί ότι, μολονότι η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη, εφόσον ασκήθηκε εντός της προθεσμίας που τάσσει το άρθρο 33 της Συνθήκης ΕΚΑΧ, λαμβανομένης υπόψη και της παρεκτάσεως των προθεσμιών λόγω αποστάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 1 του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού διαδικασίας, παρ' όλα αυτά είναι επίσης απαράδεκτη. Πράγματι, κατά το χρόνο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής, στις 25 Φεβρουαρίου 1984 (που ήταν και η τελευταία ημέρα της προθεσμίας), εφόσον η Srl Bensider δεν είχε ακόμη εγγραφεί στο εμπορικό μητρώο, δεν είχε αποκτήσει, κατά την ημερομηνία αυτή, νομική προσωπικότητα έναντι του ιταλικού δικαίου που έχει εφαρμογή εν προκειμένω. Ως εκ τούτου, δεν είχε, κατά την εν λόγω ημερομηνία, την ικανότητα να είναι διάδικος. Αυτό προκύπτει από τις διατάξεις του ιταλικού Αστικού Κώδικα και ιδίως τα άρθρα 2331 και 2475, τα οποία ορίζουν ρητώς ότι η εταιρία αποκτά νομική προσωπικότητα μόνο με την εγγραφή στο εμπορικό μητρώο.

5. Οι *προσφεύγουσες εταιρίες* είναι της γνώμης ότι ως προς τις έξι βελγικές επιχειρήσεις η προσφυγή δεν είναι εκπρόθεσμη. Δεν πρέπει να λησμονείται ότι η προσφυγή αυτή ασκείται από εταιρίες που έχουν όλες ως αποκλειστικό αντικείμενο την εμπορία προϊόντων σιδήρου και χάλυβα δεύτερης διαλογής. Επομένως, νομίμως ενήργησαν οι προσφεύγουσες διά κοινού δικογράφου λόγω της συναφείας αλλά και του αδιαιρέτου που συνδέει την κοινή τους ενέργεια. Υπ' αυτές τις συνθήκες, πρέπει να εφαρμοστεί, για το σύνολο των προσφευγουσών εταιριών, η μακρότερη κατά παρέκταση λόγω αποστάσεως προθεσμία, εκείνη δηλαδή που ισχύει για την Bensider.

6. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες εταιρίες φρονούν ότι είναι ανακριβής ο ισχυρισμός ότι η εταιρία Bensider δεν υφίστατο στις 25 Φεβρουαρίου 1984. Από τα έγγραφα που

προσκομίστηκαν στο Δικαστήριο προκύπτει ότι η εταιρία αυτή συστήθηκε με συμβολαιογραφική πράξη της 9ης Φεβρουαρίου 1984. Για να αποκτήσει νομική προσωπικότητα, η εταιρία έπρεπε να εγγραφεί στο εμπορικό μητρώο, πράγμα που έγινε αμέσως. Το γεγονός ότι απέκτησε νομική προσωπικότητα μόλις στις 13 Μαρτίου εξηγείται από μόνες τις διατυπώσεις τις σχετικές με την εν λόγω εγγραφή.

7. Σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική στην Ιταλία, οι πράξεις που συντελέστηκαν από το μοναδικό διαχειριστή της εταιρίας προ της εγγραφής της στο εμπορικό μητρώο εγκρίθηκαν και επικυρώθηκαν κατά τη διάρκεια γενικής συνέλευσης που συνήλθε αργότερα, στις 4 Απριλίου 1984. Η επικύρωση αυτή έχει αναδρομικά αποτελέσματα. Είναι επομένως αποδεδειγμένο ότι από τις 9 Φεβρουαρίου 1984, ημερομηνία της ιδρυτικής πράξεως της εταιρίας, αυτή είχε την ικανότητα να είναι διάδικος.

8. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή επικαλείται ενώπιον του Δικαστηρίου έναν κανόνα του ιταλικού δικαίου, ο οποίος δεν υπάρχει ούτε στη Συνθήκη ΕΚΑΧ ούτε στον κανονισμό διαδικασίας του Δικαστηρίου. Η εξάρτηση της ικανότητας να είναι κανείς διάδικος από προηγούμενη εγγραφή στο εμπορικό μητρώο υφίσταται σε διάφορες νομοθεσίες και ιδίως στο βελγικό δίκαιο, οι έννομες συνέπειες όμως που συνδέονται με αυτήν την προηγούμενη τήρηση τύπου ποικίλλουν από το ένα νομικό σύστημα στο άλλο (ακύρωση, μεταγενέστερη επικύρωση, κλπ.). Ο κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου θα μπορούσε να επιλέξει το ένα ή το άλλο σύστημα, σιωπά όμως επ' αυτού του συγκεκριμένου σημείου. Απ' αυτό πρέπει, επομένως, να συναχθεί ότι ο κανόνας τον οποίο επικαλείται η Επιτροπή ισχύει μόνον ενώπιον των ιταλικών δικαστηρίων και δεν μπορεί να γίνει λυσιτελώς επίκλησή του ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

9. Αυτά ισχύουν κατά μείζονα λόγο διότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι ικανή να θλάψει τα συμφέροντα της Srl Bensider, εφόσον η εταιρία αυτή ειδικεύεται στην εμπορία προϊόντων σιδήρου και χάλυβα δεύτερης διαλογής.

III — Προφορική διαδικασία

Κατά τη συνεδρίαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1984, οι προσφεύγοντες, εκπροσωπούμενοι από το δικηγόρο R. Swennen, και η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον E. Lasnet, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους.

Ο γενικός εισαγγελέας ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 23ης Οκτωβρίου 1984.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 25 Φεβρουαρίου 1984, η Srl Bensider, που έχει έδρα το Roveredo in Piano της Ιταλίας, και άλλοι έξι προσφεύγοντες που έχουν έδρα στο Βελγιο, ήτοι η SA Siprotole, η Viellevoye-Intertol, η Sprl Haidon et Hubin, ο Jean Morsa, η Société coopérative Dy Metal κα η SA Charlemetal, άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 33, δεύτερη παράγραφος της Συνθήκης ΕΚΑΧ, προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση της αποφάσεως 3717/83/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1983, για την

καθιέρωση, για τις επιχειρήσεις σιδήρου και χάλυβα και τους εμπόρους χάλυβα, πιστοποιητικού παραγωγής και συνοδευτικού εγγράφου των παραδόσεων ορισμένων προϊόντων (ΕΕ L 373, σ. 9).

2 Κατά της προσφυγής αυτής η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου και ζήτησε από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της ενστάσεως αυτής χωρίς να εισέλθει στην ουσία. Το Δικαστήριο αποφάσισε να αναθέσει την υπόθεση στο πέμπτο τμήμα προς εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής.

3 Όσον αφορά τους έξι προσφεύγοντες που εδρεύουν στο Βέλγιο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η προθεσμία ασκήσεως προσφυγής, που προβλέπεται στο άρθρο 33, τρίτη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, έληξε στις 17 Φεβρουαρίου 1984. Για τους προσφεύγοντες αυτούς, επομένως, η προσφυγή είναι απαράδεκτη ως ασκηθείσα εκπροθέσμως.

4 Μολονότι η προσφυγή της Srl Bensider ασκήθηκε την τελευταία ημέρα της προθεσμίας, λαμβανομένης υπόψη της παρεκτάσεως της προθεσμίας που παρέχεται με το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού διαδικασίας στους διαδίκους που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος της Ιταλικής Δημοκρατίας, η προσφυγή αυτή είναι, κατά την Επιτροπή, επίσης απαράδεκτη, διότι, κατά την εν λόγω ημερομηνία, η εταιρία δεν είχε ακόμη εγγραφεί στο εμπορικό μητρώο. Κατά το ιταλικό δίκαιο, δεν είχε επομένως αποκτήσει νομική προσωπικότητα και δεν είχε την ικανότητα να είναι διάδικος.

5 Οι προσφεύγοντες δεν αμφισβητούν την ακρίβεια των επιχειρημάτων αυτών. Ισχυρίζονται όμως ότι η Srl Bensider εγγράφηκε στο εμπορικό μητρώο στις 13 Μαρτίου 1984 και ότι, σύμφωνα με τη συνήθη πρακτική στην Ιταλία, οι πράξεις που συντελέστηκαν από το μοναδικό διαχειριστή της εταιρίας προ της εγγραφής αυτής εγκρίθηκαν και επικυρώθηκαν κατά τη διάρκεια γενικής συνέλευσης που συνήλθε αργότερα, στις 4 Απριλίου 1984. Η επικύρωση αυτή είχε αναδρομική ενέργεια. Εξάλλου, η Επιτροπή δεν μπορεί να επικαλεστεί λυσιτελώς κανόνα του ιταλικού δικαίου για να αντιταχθεί σε προσφυγή ενώπιον του Δικαστηρίου.

6 Εφόσον η προσφυγή είναι παραδεκτή ως προς την Srl Bensider, είναι, κατά τους προσφεύγοντες, επίσης παραδεκτή ως προς τους λοιπούς. Όλων των προσφευγόντων η δραστηριότητα συνίσταται αποκλειστικά στην εμπορία προϊόντων σιδήρου και χάλυβα δεύτερης διαλογής· νομίμως επομένως ενήργησαν διά κοινού δικογράφου, λόγω της συναφείας αλλά και του αδιαιρέτου που συνδέει την κοινή τους ενέργεια.

7 Κατά το άρθρο 33, δεύτερη παράγραφος, της Συνθήκης ΕΚΑΧ, οι επιχειρήσεις μπορούν να ασκούν προσφυγή ακυρώσεως κατά γενικών αποφάσεων που θεωρούν ότι συνιστούν έναντι αυτών κατάχρηση εξουσίας. Αν η επιχείρηση συνίσταται στη δραστηριότητα εταιρίας υπό ίδρυση, για να μπορέσει η επιχείρηση να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως, πρέπει να έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, προϋπόθεση της οποίας η συνδρομή πρέπει απαραιτήτως να αποδεικνύεται κατά το εθνικό δίκαιο.

8 Το παραδεκτό προσφυγής πρέπει να κριθεί σύμφωνα με την κατάσταση που υφίσταται κατά το χρονικό σημείο της καταθέσεως του δικογράφου. Αν, κατά το χρονικό αυτό σημείο δεν συγκεντρώνονται οι προϋποθέσεις ασκήσεως προσφυγής, αυτή είναι απαράδεκτη, υπό την επιφύλαξη της συμπληρώσεώς τους εντός της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής.

9 Πάντως, δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους ότι κατά το χρόνο της καταθέσεως του δικογράφου της προσφυγής, που έγινε την τελευταία ημέρα της προθεσμίας, η εταιρία Bensider δεν είχε ακόμη αποκτήσει νομική προσωπικότητα σύμφωνα με το εθνικό της δίκαιο. Απ' αυτό συνάγεται ότι στην υπό κρίση περίπτωση η προσφυγή είναι απαράδεκτη.

10 Όσον αφορά τις έξι βελγικές προσφεύγουσες επιχειρήσεις, αρκεί η διαπίστωση ότι η προσφυγή κατατέθηκε μετά την πάροδο της προθεσμίας που ισχύει για επιχειρήσεις που έδρεύουν στο έδαφος του Βασιλείου του Βελγίου.

11 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή οι προσφεύγοντες ηττήθηκαν, πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα ενεχόμενοι εις ολόκληρον.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει τους προσφεύγοντες, ενεχομένους εις ολόκληρον, στα δικαστικά έξοδα.

Due Κακούρης

Everling Galmot Joliet

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 27 Νοεμβρίου 1984.

Κατ' εντολή
του γραμματέα

H. A. Rühl

Κύριος υπάλληλος διοικήσεως

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

O. Due

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ G. FEDERICO MANCINI ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 23 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1984 [1]

Κύριε πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Με Διάταξη της 20ής Ιουνίου 1984, το Δικαστήριο ανέθεσε την υπόθεση 50/84, Bensider και λοιποί κατά Επιτροπής, στο τμήμα σας, προκειμένου να εξετάσετε προκαταρκτικά το ζήτημα του παραδεκτού της σχετικής προσφυγής.

Θα αναφέρω εν συντομία πώς εξελίχτηκαν μέχρι εδώ τα πράγματα. Με προσφυγή την

1 — Μετάφραση από τα ιταλικά.